

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 521

din 06 Mai 2010

Prin adresa înregistrată cu nr. 1/38207/1154/2010, numitul Mariș Cătălin Mihail a formulat contestație împotriva rezoluției nr. 213/CDJ/2009 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 10 iulie 2009.

În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, împotriva rezoluției de clasare poate fi formulată contestație de orice persoană interesată, inclusiv conducătorii instanțelor sau ai parchetelor, de persoana vizată sau de inspectorul judiciar care a efectuat cercetarea la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând contestația formulată, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 11.06.2009, prin memoriul adresat Consiliului Superior al Magistraturii, petiționarul Mariș Cătălin Mihail a solicitat efectuarea de verificări cu privire la conduita profesională a judecătorilor Tribunalului Comercial Cluj care, cu ocazia instrumentării și soluționării cauzei ce a format obiectul dosarului nr. 6653/211/2008, ar fi exercitat funcția cu neglijență și au redactat cu întârziere decizia nr. 40/R/2009.

Totodată, petiționarul a solicitat efectuarea de verificări sub aspectul modului de distribuire a cauzei, exprimându-și suspiciunea cu privire la repartizarea aleatorie a dosarului, invocând astfel incidența dispozițiilor art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, se arăta de către petiționar că decizia comercială nr. 40/R/2009 a Tribunalului Comercial Cluj, pronunțată în dosarul nr. 6653/211/2008, a fost dată cu încălcarea evidentă a obligației profesionale prevăzute în art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004, de asigurare a supremației legii și de respectare a drepturilor și libertăților persoanelor, arătând totodată că respectiva decizie nu a fost motivată în drept și în fapt, considerentele expuse în decizie fiind preluate ca atare din cererea de recurs.

Se mai arăta că, prin admiterea recursului și schimbarea soluției dată în fond, judecătorii Tribunalului Comercial Cluj și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, soluția fiind adoptată fără ca judecătorii instanței de recurs să fi studiat dosarul cauzei.

Sub un alt aspect, se arăta de către petent că judecătorii instanței de recurs au redactat cu întârziere decizia judiciară, în scopul prejudicierii intereselor petiționarului împotriva căruia curgeau penalități pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de plată a sumei stabilite prin hotărâre.

Prin rezoluția nr. 213/CDJ/2009 din 10.07.2009, comisia de disciplină pentru judecători a dispus clasarea cauzei, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h), i) și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Comisia de disciplină pentru judecători, pentru a pronunța această soluție, a apreciat că, în ceea ce privește criticile petiționarului referitoare la faptul că dosarul nr. 6653/211/2008 al Tribunalului Cluj a fost repartizat cu încălcarea reglementărilor privind repartizarea aleatorie a cauzelor, acestea se referă la faptul că în ședința din data de 02.02.2009, cel de-al treilea titular al completului de recurs nr.1, doamna judecător Koșa Nicoleta Carmen, a fost substituit cu domnul judecător Valentin Pop.

Cu privire la acest aspect, s-a apreciat că, înlocuirea judecătorului titular s-a realizat în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu judecătorul care figura, pe primul loc, în planificarea de permanență întocmită la nivelul instanței și s-a datorat unor motive obiective, respectiv efectuarea concediului de odihnă de către judecătorul titular de complet.

În ceea ce privește susținea petiționarului referitoare la faptul că judecătorii care au pronunțat decizia din recurs nu au studiat actele dosarului, comisia de disciplină pentru judecători a reținut că aceasta nu este întemeiată întrucât, din considerentele deciziei comerciale nr. 40/R/2009 din 2.02.2009, rezultă că soluția a fost adoptată în urma analizei motivelor de recurs și a probelor administrate atât în fond, cât și în recurs.

De asemenea, s-a mai reținut că, sub aspectul motivării deciziilor judiciare, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești se consideră îndeplinită când deciziile adoptate enunță problemele esențiale care au fost supuse aprecierii instanței de judecată.

În acest sens, s-a arătat de către comisie că, faptul că instanța s-a rezumat la argumentele invocate de parte fără a prezenta și alte considerente în susținerea soluției nu constituie o exercitare necorespunzătoare a îndatoririlor profesionale, câtă vreme, tribunalul a examinat efectiv problema esențială care i-a fost supusă aprecierii, în cauză nefiind contestată nici existența convenției încheiate între părți și nici modul de calcul al sumelor solicitate de reclamantă, chestiuni care să fi necesitat o analiză distinctă de către instanța de recurs.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în redactarea cu întârziere a deciziei comerciale nr. 40/R/2009, pronunțată la data de 02.02.2009, comisia a reținut că acesta a fost redactată de judecătorul Valentin Pop, la 06.05.2009, cu o întârziere de două luni față de data împlinirii termenului prevăzut de art. 264 alin. 1 Cod procedură civilă.

Comisia de disciplină a reținut că redactarea cu întârziere a deciziei nu este imputabilă judecătorului, în condițiile în care, în perioada februarie - mai 2009 acesta a rulat un număr de 311 dosare (incluzând și cele privind procedura insolvenței), din care a soluționat un număr de 120 dosare și a avut spre redactare 28 de dosare.

De asemenea, s-a mai reținut că, în aceeași perioadă, domnul judecător a îndeplinit și atribuțiile judecătorului delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Cluj, în perioada 02.02.2009 - 06.02.2009, soluționând un număr de 430 dosare, iar în perioada 16.03.2009- 20.03.2009 un număr de 436 dosare.

Comisia a mai reținut că, pretinsa întârziere pe care petiționarul o invocă având efect direct asupra curgerii penalităților de întârziere, nu poate fi imputată completului de judecată, întrucât aceste penalități au fost calculate pe perioada 15.03.2008-15.05.2008 conform prevederilor contractuale și, în continuare, până la plata debitului principal.

Analizând contestația formulată, Secția constată că, numitul Mariș Cătălin Mihail contestă rezoluția de clasare dispusă de comisia de disciplină pentru judecători, aducând în acest sens critici ce privesc modul în care instanța de recurs a soluționat cauza arătând în final că, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, printr-un simplu avertisment adresat judecătorilor din complet, poate permite revizuirea cazului astfel încât România să fie scutită de încă un proces la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului.

Cu privire la situația de fapt, Secția reține următoarele:

La data de 15.05.2008, pe rolul Judecătoriei Cluj Napoca a fost înregistrată cauza având ca obiect acțiunea formulată de reclamanta S.C. PREMIER REAL ESTATE S.R.L. împotriva pârâtului petiționar Mariș Cătălin Mihail prin care se solicita obligarea pârâtului la plata sumei totale de 1.563,29 lei, reprezentând diferența dintre factura emisă de reclamantă și suma achitată de pârât prin ordinul de plată din data de 05.03.2008, a sumei de 96,92 lei, cu titlu de penalizări de 0,1 % pe zi de întârziere, calculate începând cu data de 15.03.2008 și până la data înregistrării acțiunii respectiv 15.05.2008 și, în continuare, penalități de întârziere de 0,1 % pe zi,

până la achitarea integrală a sumelor datorate, precum și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Cererea a fost înregistrată la Judecătoria Cluj Napoca sub nr. 6653/211/2008.

Prin sentința civilă nr. 10977 din 10.10.2008, Judecătoria Cluj Napoca a respins acțiunea reclamantei.

Împotriva acestei hotărâri, reclamanta S.C. PREMIER REAL ESTATE S.R.L. a declarat recurs, cauza fiind înregistrată pe rolul Tribunalului Comercial Cluj sub același număr de dosar.

Prin decizia comercială nr. 40/R/2.02.2009 pronunțată de Tribunalul Comercial Cluj, a fost admis recursul formulat împotriva hotărârii Judecătoriei Cluj Napoca, dispunându-se modificarea acesteia în totalitate, cu consecința admiterii acțiunii formulate de reclamantă împotriva pârâtului Mariș Cătălin Mihail și a obligării acestuia la plata sumei de 1.563,29 lei cu titlu de comision restant, a sumei de 96,92 penalități de întârziere contractuale de 0,1% pe zi, calculate pentru perioada 15.03.2008 - 15.05.2008 și, în continuare, până la plata debitului principal și a sumelor de 1.572 lei și 1.131 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Un prim aspect invocat în memoriul petiționarului vizează modul de distribuire a dosarului nr. 6653/211/2008 pe rolul Tribunalului Comercial Cluj, solicitându-se efectuarea de verificări pentru a se stabili dacă au fost respectate dispozițiile legale și regulamentare privind repartizarea aleatorie a cauzelor.

În acest sens, verificările efectuate au stabilit că, la data de 07.01.2009, dosarul nr. 6653/211/2008 având ca obiect recursul formulat de reclamanta S.C. PREMIER REAL ESTATE S.R.L. împotriva sentinței civile nr. 10977/10.10.2008 a Judecătoriei Cluj Napoca a fost repartizat aleatoriu, în sistem informatic, fapt confirmat de listing-ul repartizării dosarelor din data de 07.01.2009 întocmit la nivelul Tribunalului Comercial Cluj.

Dosarul menționat a revenit, astfel, spre soluționare completului de recurs nr. 1, alcătuit din judecătorii Moșu Flavius Iancu, Koșa Nicoleta Carmen și Dudaș Dana Monica (fostă Seman), cu prim termen de judecată la 02.02.2009.

La termenul de judecată din 02.02.2009, în compunerea completului de judecată care, de altfel, a și soluționat cauza, au intrat doi dintre titularii completului de recurs nr. 1, și anume doamna judecător Dudaș Dana Monica și domnul judecător Flavius Iancu Moșu, cel de-al treilea membru al completului de recurs fiind domnul judecător Valentin Pop, care a substituit-o pe doamna judecător Koșa Nicoleta Carmen, care efectua concediul de odihnă.

Având în vedere cele expuse, Secția reține că, în mod corect comisia de disciplină pentru judecători a apreciat că înlocuirea judecătorului titular s-a făcut conform dispozițiilor art. 98 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu judecătorul care figura, pe primul loc, în planificarea de permanență întocmită la nivelul instanței.

Decizia comercială nr. 40/R/02.02.2009 a revenit spre motivare judecătorului Valentin Pop.

În ceea ce privește modul în care a fost motivată decizia mai sus amintită, Secția reține că, potrivit dispozițiilor art. 261 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească va cuprinde, printre altele, obiectul cererii și susținerile părților, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților și dispozitivul.

Sub acest aspect, Secția reține că în mod corect s-a constatat de către comisia de disciplină pentru judecători, că hotărârea cuprinde temeiurile care au stat la baza soluției pronunțate, prin raportare la ansamblul probelor administrate și la încadrarea în textele de lege aplicabile în speță.

De asemenea se reține că sunt întemeiate susținerile comisiei de disciplină care a arătat că, sub aspectul motivării deciziilor judiciare, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești se consideră îndeplinită când deciziile adoptate enunță problemele esențiale care au fost supuse aprecierii instanței de judecată.

În speța cu care Tribunalul Comercial Cluj a fost investit, chestiunea esențială adusă în discuție era aceea a interpretării noțiunii de „preț final” folosită în

contractul de intermediere - convenția încheiată între părți și în baza căreia s-a solicitat obligarea pârâtului petiționar la plata unei sume de bani.

Tribunalul, în considerentele deciziei din recurs, a tranșat respectiva chestiune, constatând că sintagma „preț final” folosită în contract este clară și nu lasă loc la interpretări, prețul final reprezentând suma pe care cumpărătorul o datorează vânzătorului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, neavând relevanță împrejurarea că o parte din prețul imobilului urma a se face venit la bugetul de stat.

Se constată, astfel, că tribunalul a examinat efectiv și a rezolvat problema esențială a speței, aceea de interpretare a contractului încheiat între părți în ceea ce privește noțiunea de „preț final” în raport de care urma a se constata întemeiată sau nu acțiunea reclamantei prin care se solicita obligarea pârâtului la plata unei diferențe bănești reprezentând comision.

Decizia tribunalului cuprinde, totodată, și argumentele pentru care a fost apreciată ca neîntemeiată motivarea instanței de fond prin care se făcea analogie cu modul de calcul al onorariilor de către notarii publici.

În expunerea considerentelor soluției adoptate se regăsesc în mare parte motivele invocate de recurentă în cererea de recurs, respectiva modalitate de redactare a hotărârii fiind urmarea confirmării de către tribunal a temeiniciei argumentelor invocate de o parte în proces.

Acest mod de întocmire a considerentelor nu constituie un fapt care poate fi apreciat ca nefiind în concordanță cu vreo dispoziție legală.

Soluția de admitere a acțiunii formulate de parte presupune, evident, că instanța a găsit întemeiate pretențiile invocate, tocmai în baza argumentelor prezentate de reclamantă.

Faptul că instanța s-a rezumat la argumentele invocate de parte fără a prezenta și alte considerente în susținerea soluției nu constituie o exercitare necorespunzătoare a îndatoririlor profesionale, câtă vreme, astfel cum s-a arătat în cele ce preced, tribunalul a examinat efectiv problema esențială care i-a fost supusă aprecierii, în caz nefiind contestată nici existența convenției încheiate între părți și

nici modul de calcul al sumelor solicitate de reclamantă, chestiuni care să fi necesitat o analiză distinctă de către instanța de recurs.

Este adevărat că în afara textelor procesual civile referitoare la motivele de recurs și judecarea recursului, tribunalul nu a menționat temeiul de drept material al soluției adoptate, însă acest mod de prezentare a argumentelor nu poate fi apreciat ca o gravă neglijență a judecătorilor instanței de recurs.

Analizând caracterul imputabil sau neimputabil al întârzierii în redactarea deciziei, în mod corect a reținut comisia că, în condițiile în care în perioada februarie - mai 2009, domnul judecător Valentin Pop a rulat un număr de 311 dosare (incluzând și cele privind procedura insolvenței), din care a soluționat un număr de 120 dosare și a avut spre redactare 28 de dosare și a îndeplinit și atribuțiile judecătorului delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Cluj, în perioada 2.02.2009 - 6.02.2009, soluționând un număr de 430 dosare, iar în perioada 16.03.2009 - 20.03.2009 un număr de 436 dosare în această materie, nu se poate reține săvârșirea abaterii prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Pretinsa întârziere pe care petiționarul o invocă având efect direct asupra curgerii penalităților de întârziere, apreciem că nu poate fi imputată completului de judecată, întrucât aceste penalități au fost calculate pe perioada 15.03.2008-15.05.2008 conform prevederilor contractuale și, în continuare, până la plata debitului principal, aspect pe care petiționarul l-a cunoscut la data pronunțării deciziei nr. 40/R/2009.

În ceea ce privește solicitarea contestatorului de revizuire a cauzei comerciale ce a făcut obiectul deciziei nr. 40/R/2009, pronunțată de Tribunalul Cluj, Secția reiterează faptul că examenul de legalitate al hotărârilor judecătorești se realizează exclusiv prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege.

În acest sens sunt dispozițiile art. 97 alin. 2 din legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, conform cărora orice verificare efectuată în legătură cu activitatea unui judecător sau procuror ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare, nu

poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărâri judecătorești, a căror modificare sau desființare poate fi obținută doar prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege.

Având în vedere cele expuse, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, va respinge contestația formulată de contestatorul Mariș Cătălin Mihail împotriva rezoluției nr. 213/CDJ/2009 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 10 iulie 2009, ca neîntemeiată.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respinge contestația formulată de contestatorul Mariș Cătălin Mihail împotriva rezoluției nr. 213/CDJ/2009 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 10 iulie 2009, ca neîntemeiată

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică contestatorului Mariș Cătălin Mihail.

Data în București, la data de 06 Mai 2010

Președinte,
Judecător Florica Bejinariu

